

ved Ubebrande, at der kunde være Tale om at anvende den solidariske Ansvarlighed. Saaledes som Meningen har været med den tilføjede Bestemmelse i § 1, skulde jo enhver Interessent hæfte i Forhold til sin Forsikringssum; og større Behøftelse kunde der ikke komme paa Eiendommen; men Meningen her er, at hele Eiendommen skal være undergivet denne Behøftelse. Den ærede Ministers Forslag om Reservecapital, som vi have optaget, skulde jo endvidere bidrage til at gjøre den solidariske Ansvarlighed til en Fiktion, i det Mindste efter min Opfattelse af Spørgsmaalet om Reservecapital, og det er ogsaa af den Grund, at jeg ikke har villet bestemt modsætte mig Forslaget, skjøndt jeg personlig endnu er af den Mening, at en Brandforsikring med solidariske Interessenter ikke behøver nogen Reservecapital. Med Hensyn til dette Punkt vil imidlertid yderligere Forstaaelse med den ærede Minister vistnok være let at opnaa.

Justitsministeren (Klein): Den ærede Ordfører udtalte, at han maatte holde paa, at Punktet litr. d. i § 2 blev vedtaget. Jeg for mit Vedkommende maa holde paa, at dette Punkt litr. d. gaar ud af Loven, i alt Fald ikke bliver staaende i Loven saaledes, som det nu foreligger, og den ærede Ordførers Udtalelser nu gjør det fremdeles af større Betydning for mig, at dette Punkt ikke bliver staaende. Thi der var i den ærede Ordførers Udtalelse denne Gang Forskjelligt, som tydede paa, at Meningen med dette Punkt dog er en nogen anden end den, han første Gang, da han havde Ordet, erklærede for at være Meningen. Den ærede Ordfører sagde vel engang i sit sidste Foredrag, at han maatte anse det for at være rigtigt at forlange den samme Troværdighed for disse her omhandlede Foreningers Bestyrelser eller Forretningsførere, som for Embedsmænd eller Forretningsførere ved de allerede nu bestaaende Forsikringsanstalter; men til andre Lieder udtrykte den ærede Ordfører sig anderledes. Da krævede han, at de Attester, som de her omhandlede Forretningsførere udstede, skulde respekteres. Han forlangte, at andre offentlige Myndigheder og navnlig andre Forsikringsforeninger og da ogsaa de nu bestaaende Forsikringsforeninger og særlig den almindelige Brandforsikring for Landbygninger skulde være pligtige til at anerkende Gyldigheden af de Attester, som Forretningsførerne ved de nye Foreninger maatte udstede. Endnu var det mig dog ikke ganske klart, om der kun her er Spørgsmaal om Troværdighed, eller om der virkelig foredres for de paagjældende Forretningsførere en Myndighed til at afgjøre med forbindende Virkning visse Punkter, saaledes at andre Forsikringsforeninger skulde være pligtige til at godkjende de Afgørelser, som Forretningsførerne maatte træffe; men den ærede Ordfører spjæde da til, — og det hævdede min Tvivl — at det netop var Meningen,

at en af de paagjældende nye Foreningers Forretningsførere udstedt Attest om, at en Bygning var indlemmet i Foreningen, skulde være tilstrækkelig Udkomst til at faae denne Bygning udslettet af ældre Forsikringsforeninger. Her viser det sig altsaa, at min Frygt for, at der under disse Ord „forbindende Virkning“ skulde sig noget Andet end den blotte Tanke om, at de skulde staa til Erorende som paalidelige og vederhæftige Mænds Erklæringer, ikke var ganske ugrundet. Det viser sig altsaa, at det er Meningen, at man vil have, at naar en Forretningsfører ved en ny Forsikringsforening udsteder en Attest om, at en Bygning er optagen i Foreningen, saa skulde andre Brandforsikringer udslette denne Bygning, uden at der skal kræves nærmere Oplysninger om, at Betingelserne for den rigtige Optagelse i den nye Forening og Udslettelsen af den ældre Forening virkelig ere tilfede. Derpaa kan jeg ikke gaa ind. Det kan ikke overlades til Forretningsførerne ved de nye Forsikringsforeninger at afgjøre, hvorvidt Betingelserne ere tilfede for, at de med fuld Lovlig Hjemmel kunne udslettes af de ældre Foreninger. Det kan ikke overlades til Forretningsførerne for de nye Forsikringsforeninger at afgjøre, hvorvidt Hensynet navnlig til Panthavernes Ret er tilbørlig varetaget eller ikke. I den Henseende skulde Lovens Regler følges, og det kan ikke underlægges Afgørelse af en Forretningsfører ved en Brandforsikringsforening.

Ingerslev: Den ærede Ordfører har nu udtalt sig lidt fyldigere med Hensyn til Forstaaelsen af Litr. d. i § 2, og som jeg alt engang har tilladt mig at bemærke, er jeg uenig med ham og har bestandig været uenig med ham om, hvorledes denne Bestemmelse maatte forstaaes, og jeg skal tillade mig at gjentage, at jeg har kun kunnet gaa ind paa den — og jeg tror, at det er Tilfældet med flere af Udvalgets Medlemmer — fordi vi have forstaaet den paa en Maade, der er forskjellig fra Ordførers, idet jeg forstaaer den nogenlunde saaledes som den ærede Minister sagde, at Attesten fra vedkommende Forening har Formodningen for sig og har den almindelige Troværdighed. Naar man indgaar med en saadan Attest fra en Forenings Formand eller Functionær, tror man paa, at den er indtegnet i Forsikringen. Jeg tror ikke, at det er anden Troværdighed, den almindelige Landbygningssandsforsikrings Attester have, jeg tror, at den ærede Ordfører i saa Henseende feiler, naar han tror at der knytter sig en vis kvalificeret Troværdighed til de Attester om Indtegninger, som komme derfra. Nu staaer der ganske vist „med forbindende Virkning for andre“, men det har jeg kun forstaaet og i Udvalget erklæret, at jeg kun forstod det som et mindre heldigt Udtryk, og da jeg var enig i alt Andet, vilde jeg ikke dissentiere for disse saa Udtryksskyld, som kunde forstaaes saaledes, at disse At-